

Scénář – příběh paní Marie Hrudníkové

Vypracovali: žáci ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec

Magdaléna Svačinová, Natálie Střešítková, Aneta Soušková, Patrik Navrátil, Jan Strejček

Patrik: Díky projektu Paměti národa vám můžeme přiblížit životní příběh paní Marie Hrudníkové.

Paní Hrudníková pochází z větší zemědělské rodiny. Tehdy, v době komunismu hanlivě označované za rodinu kulaků. Protože byli kulaci, museli odvádět státu velké dávky surovin.

Natka: Aby vůbec mohli splnit předepsané dodávky mléka, vykupovali ho od drobných farmářů z okolí. Státu ho dodávali za třetinovou cenu. Navíc při nesplnění dodávek hrozilo, že by mohli zavřít jejich tatínka do vězení.

Aneta: Aby si doma mohli zabít prase, potřebovali k tomu povolení. A tak zabíjeli i párkrát načerno.

paní Hrudníková: Tam byla, my jsme tomu říkali prádelna, to byla přípravná krmiv a tam probíhaly vždycky ty zabíjačky. My jsme měli světlo z kuchyně, vypínač v kuchyni, který rožíhal současně světlo až v té prádelně, která byla za stájema. Takže tadyhle tu černou zabíjačku jsme vždycky dělali prostě ještě za tmy. Takže jsme museli my děcka hlídat. Vždycky jeden byl pověřen sedět v té kuchyni, a kdyby náhodou u nás někdo zabouchal nebo zazvonil, protože se bonzovalo, udávalo, takže všechno muselo být tajně, tak měl dát světelný signál, že aby se všechno zhaslo, a aby to tak dopadlo dobře.

- Jenda: Paní Hrudníková pochází z katolické rodiny. Její strýček byl knězem a později opatem premonstrátského řádu v klášteře v Teplé. Jmenoval se Heřman Josef Tyl. Během 2. světové války byl ve dvou koncentračních táborech. Právě k němu se vztahují některé další vzpomínky.
- Magda: V koncentračním táboře se strýček díky svému vzdělání dostal na pitevnu. Tam se mu podařilo za pomoci svých spolupracovníků vyměnit živého člověka za mrtvého a vysvobodit ho. Zasloužil se i o důstojné pochování těla francouzské princezny Matyldy.
- Aneta: Po nástupu komunismu byl strýc v rámci vykonstruovaného procesu odsouzen k propadení majetku. V rodině paní Hrudníkové probíhala domovní prohlídka. Hledalo se premonstrátské zlato. To ale ovšem vůbec neměli.
- Paní Hrudníková: V roce 53 u nás probíhala domovní prohlídka. Přišlo k nám pět lidí: dva příslušníci SNB jeden z okresního výboru KSČ a dva místní komunisté. Nesměli jsme opustit kuchyň. Hlídal nás tam ten jeden člověk. No a následně jsme zjistili, jak tedy probíhala ta prohlídka ve všech prostorách naše zemědělské usedlosti včetně kurníku. Když jsme potom přišli do našeho malého, dětského pokojíčku, tak byl rozpárán v bratrové, který měl v tu dobu pět let, postýlce peřina, stružók. To trvalo víc než půl dne tadyhle ta prohlídka.
- Patrik: Strýček paní Hrudníkové byl vězněn v Leopoldově na Slovensku. Návštěvy vězňů byly povoleny jen málokdy. Maminka ji a její sestru na jednu z takovýchto návštěv vzala.
- Paní Hrudníková: Ta návštěva vždycky byla povolena tak na deset až patnáct minut. A já vám to teď řeknu, jak jsem to jako vnímala já jako to dítě. Protože to působilo velmi depresivně. My jsme seděli, pak byla mříž, pak byl prostor, kde byl bachař, pak byla druhá mříž a za tu druhou mříž potom v doprovodu zase bachaře se samopalem a se psem přivedli toho strýčka. Předtím jsme byli poučeni, o čem se nesmí mluvit. Nesmělo se mluvit nic o státě, nesmí si na nic stěžovat, nesmí se mluvit o poměrech, nesmíme se ptát na nic v souvislosti s vězením, nesmíme se zeptat ani na nic co v tom vězení dělá, ale prostě i to deseti minutové nebo patnácti minutové setkání, kdy jsem vám popsala ty mříže, tak jsme si nemohli podat ruce, ne tak si dát pusy, že.
- Magda: O strýčkovi paní Hrudníkové bylo napsáno mnoho knih. Jsou také knižně vydány jeho dopisy z koncentračních táborů. Jednu knihu napsal a věnoval také přímo paní Hrudníkové.

Jenda: Přestože se s ním zacházelo nelidsky, byl pořád veselý a pozitivní. A paní Hrudníková je stejná jako on. Přesto jak to měla v životě těžké a také vzhledem k tomu, jak se chovali k její rodině, nemá v sobě hněv.

Natka: Paní Hrudníková nám dala radu do života, ať se chráníme před „-ismy“.

Paní Hrudníková: Ismy ničí svět. Čím myslím ty ismy? Je to fanatismus, kapitalismus, následně fašismus, komunismus a pro vás velké nebezpečí materialismus v současné době i liberalismus, kdy si tu liberální společnost mnoho lidí představuje tak, že je vše dovoleno a dřív nebylo dovoleno vůbec nic.